

РЕШЕНИЕ

№ 8005

гр. София, 17.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 18.11.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **9780** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. Закона за министерството на вътрешните работи.

Образувано е по жалбата от Д. А. Д., против издадената от началника на 04 Районно управление „Полиция” - СДВР ЗАПОВЕД, рег. № з - 342/11.09.2013 г., с която на жалбоподателя - полицейски инспектор VI степен, категория „Г”, на длъжност „дежурен” в Група „Оперативна дежурна част” в същото управление, е наложено дисциплинарно наказание „мъмрене”, за срок от три месеца.

Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност и неправилност на обжалвания административен акт, като твърди, че от мотивите на заповедта не става ясно, какво нарушение е извършил и същата не съответства на изискванията за форма. В съдебно заседание е представляван от упълномощен адвокат, който поддържа жалбата и искането за отмяна на оспорената заповед. Претендира разноски за водене на делото, съгласно представен списък.

Ответникът, редовно призован, не е представляван и не е заявил становище.

Доказателствата, съставляващи административната преписка дават основание на Съда да приеме следната фактическа обстановка.

Подателят на жалбата Д. А. Д. е изпълнявал на 02.07.2013 г. задължения като дежурен полицаи в „Оперативна дежурна част” при 04 РУ „Полиция” – СДВР. В 05, 12 часа, когато е бил сам в т. нар. „дежурна стая”, чрез телефон 112 е приел сигнал от „сина на К. Г. З.” (докладна записка на л. 19 от делото), за кражба на автомобил „Р. Ровер”. На

03.07.2013 г. началникът на 04 РУ „Полиция“ получил от началника на Група 02, Сектор „П.“ при същото управление докладна записка (л. 17 от делото), с която е докладвано за случая, споменавайки и за „извършена проверка на записи от проведените разговори със заявителя, подал сигнала, както и прослушване на записи от комуникациите на ОДЧ (оперативната дежурна част) с насочените към местопроизшествието сили от единната разстановка“, но се оказало, че „в системата за запис на разговорите по служебните телефони в ефир, има срыв и същата не работи“. След отстраняване на проблема било установено, че, считано от 18.06.2013 г. „няма записани никакви комуникации в системата“. На 03.07.2013 г. началникът на районното управление, основавайки се на тази докладна записка издал Заповед, рег. № з-243/03.07.2013 г. (л. 20), с която разпоредил определена от него комисия да извърши проверка „за изясняване на постъпилите данни“. С административната преписка е представен и протокол от 13.07.2013 г. (л. 21), „относно изслушване на служител, извършил нарушение на служебната дисциплина“. В протокола е отразена вече споменатата фактическа обстановка, като е коментиран и резултатът от прослушването на записите на разговорите със заявителя и тези от „комуникацията на ОДЧ“, но липсват обяснения на жалбоподателя Д. Д., макар същият да е подписал този протокол. Протоколът е подписан и от главен инспектор А. П. – началник на Сектор „П.“, при 04 РУП, който е посочен като „изслушал Д. А. Д.“.

На 16.08.2013 г. комисията е изготвила справка (л. 14), предлагайки на държавния служител – инспектор Д. да бъде наложено дисциплинарно наказание „мъмрене“, за срок от 3 месеца. На 22.07.2013 г. жалбоподателят Д. е представил писмени обяснения (л. 23), с които е заявил, че в 05,15 часа - три минути след като приел по телефона сигнала от З., „по радиоефира“ е потърсил АП-93 (полицейски патрул със служебен автомобил) и „контролата Р-62“, като им разпоредил „да се насочат към [улица], защото крадат черен джип, като го дърпат в посока [улица].

С оспорената Заповед, рег. № з - 342/11.09.2013 г. е наложено на жалбоподателя дисциплинарно наказание „мъмрене“. Съдържанието на заповедта, в частта, представляваща дисциплинарното обвинение към полицейския служител, буквално е следното (цитат): „За извършено нарушение на служебната дисциплина, изразяващо се в това, че на 02.07.2013 г. в 05:12 часа в „Оперативна дежурна част“ към 04 Районно управление „Полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи е получен сигнал за противозаконно отнемане на лек автомобил от адрес [населено място] [улица]. Сигналът е приет от инспектор Д. А. Д. - полицейски инспектор VI степен (дежурен) в група „Оперативна дежурна част“ при 04 РУП - СДВР. Инспектор Д. е насочил силите по единната разстановка АП - 93 и АП - 62 към местопроизшествието по радиостанцията, като не е реагирал оперативно съгласно поставената задача от Началник 04 РУП - СДВР, отразена в протокол от съвещание рег. № 43279/2013 г.“.

От съдържанието на цитирания „протокол от съвещание рег. № 43279/2013 г.“, представен по делото (л. 32) се установява, че на 10.06.2013 г., под ръководството на началника на 04 РУП е проведено оперативно съвещание, на което са поставени задачи, първата от които е: „Да се създаде организация за извършване на непрекъснат контрол над силите, работещи по ЕР през тъмната част на деня от страна на дежурните в ОДЧ. При извършено тейко престъпление на територията на 04 РУП дежурните части да уведомяват своевременно и главния разследващ полицай, както и да реагират оперативно на получените сигнали“.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.- ГРАД, след като взе предвид доводите на жалбоподателя и доказателства по делото, приема от правна страна следното.

Жалбата е процесуално допустима за разглеждане, а по същество е и основателна. Налице са основания, по смисъла на чл. 146, т. 2, т. 3, т. 4 АПК за отмяна на оспорения административен акт, като неправилен и незаконосъобразен.

Изложените фактически обстоятелства Съдът приема за доказани от обсъдените по – горе писмени доказателства.

Административният орган - ответник е приложил неправилно материалноправните норми на ЗМВР и на ППЗМВР, с които е квалифицирал твърдяното нарушение, пренебрегвайки по този начин и административнопроизводствените правила.

На първо място, Заповед, рег. № з - 342/11.09.2013 г., с която е наложено на жалбоподателя дисциплинарно наказание „мъмрене“ е издадена извън рамките на определения с чл. 225, ал. 1 ЗМВР двумесечен срок от откриване на „нарушението“. От казаното по – горе се установи, че ответникът – началник на 04 РУП е разбрал за процесния случай на 03.07.2013 г., когато е издал заповедта за извършване на проверка - Заповед, рег. № з-243/03.07.2013 г. (л. 20). Предвид императивната норма на чл. 225, ал. 1 ЗМВР, административният акт, с което е наложено наказанието е следвало да бъде издаден най – късно до 03.09.2013 г., но датата на издаване на Заповед, рег. № з - 342/11.09.2013 г. е 11.09.2013 г., т. е. повече от седмица след изтичането на преклузивния двумесечен срок. Ответникът не е представил доказателства за наличието на обстоятелства, по смисъла на ал. 3, вр. ал. 1, чл. 225 ЗМВР, през периода от 03.07.2013 г., до 11.09.2013 г.

Според чл. 231 ЗМВР, дисциплинарните нарушения, извън посочените в чл. 227, ал. 1 тежки нарушения на служебната дисциплина и редът за налагане и изпълнение на дисциплинарните наказания се урежда в правилника за прилагане на закона. Разпоредбата на чл. 224, ал. 1 ЗМВР предвижда налагане на дисциплинарни наказания за нарушаване на служебната дисциплина, а нарушенията са изброени съответно в ал. 2. С чл. 246, ал. 1 ППЗМВР са установени изискванията за форма на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание на държавен служител в МВР. Ответникът в настоящото съдебно производство е пренебрегнал тези изисквания, тъй като в заповедта не са изложени убедителни мотиви, защо наказващият административен орган е приел описаните деяния като неизпълнение на служебните задължения.

На жалбоподателя Д. е вменено „неизпълнение на служебните задължения“ (т. 2), понеже, „не е реагирал оперативно съгласно поставената задача от Началник 04 РУП - СДВР, отразена в протокол от съвещание рег. № 43279/2013 г.“. За да стане ясно обаче, какво е дисциплинарното нарушение, наказващият административен орган дължи да посочи ясно и конкретно, кои разпоредби на ЗМВР и/или на други актове не са изпълнени, както и кои служебни задължения не са били изпълнени, така че служителят да разбере, в какво се изразява неправомерното му поведение. С. от текста на жалбата, самият полицейски служител не е разбрал това. За Съда също не става ясно, защо поведението на жалбоподателя, който „е приел сигнала и е насочил силите по единната разстановка АП - 93 и АП - 62 към местопроизшествието по радиостанцията“ (видно от мотивите на заповедта), е определено от наказващия орган като нереагиране „оперативно, съгласно поставената задача от Началник 04 РУП - СДВР, отразена в протокол от съвещание рег. № 43279/2013 г.“. Липсва уточнение, как е следвало да реагира дежурният служител, така че реакцията му да бъде приета като оперативна и съответстваща на цитираната задача, поставена от началника на

районното управление.

Липсата на мотиви в горния смисъл, представлява съществено нарушаване на административнопроизводствените правила и пряко засяга правото на защита на полицейския служител. Наличието на конкретна регламентация на деянията, които осъществяват състави на дисциплинарни нарушения изключва възможността за разширително тълкуване на материалноправните норми на ЗМВР и на ППЗМВР за налагане на наказания, за каквито и да било други деяния, само защото овластеният за това административен орган е преценил, че поведението на държавния служител е укоримо.

Несъобразяването с горните изисквания е довело до нарушаване и на изискванията за формата на административния акт (чл. 59, ал. 1, ал. 2, т. 4 АПК). С оглед на това, оспорената заповед, макар издадена от компетентен орган е незаконосъобразна, и като такава подлежи на отмяна.

Този изход на спора определя като основателна претенцията на жалбоподателя за възстановяване на направените за водене на делото разноси – 10 лева държавна такса и 200 лева заплатено възнаграждение за адвокат.

Водим от изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ, вр. ал. 1, чл. 143, ал. 1 АПК Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата от Д. А. Д. издадената от началника на 04 Районно управление „Полиция” - СДВР ЗАПОВЕД, рег. № з - 342/11.09.2013 г., с която на жалбоподателя - полицейски инспектор VI степен, категория „Г”, на длъжност „дежурен” в Група „Оперативна дежурна част” в същото управление, е наложено дисциплинарно наказание „мъмрене”, за срок от три месеца.

ОСЪЖДА Столичната дирекция на вътрешните работи - МВР да възстанови на Д. А. Д. – ЕГН: [ЕГН] направените разноси за държавна такса и възнаграждение за един адвокат, в размер на общо 210 лв. (двеста и десет лева).

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: